

ENVANTER INVENTORY

11.09 —
20.10.2018

Art On İstanbul
Meşrutiyet Caddesi Oteller Sokak Hanif Binası No: 1A
Tepebaşı, Beyoğlu, İstanbul
T 0212 259 15 43 www.artonistanbul.com

Salı-Cumartesi 10.00–19.00
Tuesday-Saturday 10 am–7 pm

ENVANTER

Ezgi Çiftçi

Her dönem olduğu gibi günümüzde de sanatçılar farklı üretim teknikleri deniyor ve son yıllarda bu denemelerin büyük bir kısmında teknoloji kullanımının hakim olduğunu görüyoruz. Hem sanatçılara hem de izleyicilere farklı olanaklar tanıyan yeni medyalar aynı zamanda sanatı daha akışkan kılıyor. Teknolojiyi bir üretim aracı olarak kullanmak teknik bilgi gerektiriyor ve izleyiciler için üretim süreçlerini anlamak oldukça güç. Bu sebeple gizemli bir taraf kazanan sanatsal üretimler, zaman zaman bağlamı belirsiz, görsellikten ibaret bir şova dönüşüyor ve tekniklerin kendisi bir sonuç ürün olarak sunuluyor. Oddviz'in Envanter sergisindeki işlerine baktığımızda ise sanatçıların kaygılarını kavramsal bir tutarlılık içinde ifade etmede teknolojiyi bir araç olarak kullandığını görüyoruz. Kadıköy, Manhattan, Kreuzberg ve Venedik muhillerinden biriktirdikleri sokak mobilyalarının 3 boyutlu modelleriyle yaptıkları sanal yerleştirmeleri baskı, animasyon ve sanal gerçeklik biçimlerinde izliyoruz. Oddviz'in işlerindeki sokak mobilyaları sokakta sıklıkla karşılaştığımız fakat çoğunlukla pek dikkat etmediğimiz objeler. Gündelik hayatımızda tek tek görünce bize pek de bir anlam ifade etmeyen bu nesnelerin yüzlercesi bir araya getirildiğinde bir söylem oluşturuyor. Büyük çoğunluğu seri üretim bandından çıkmasına rağmen, Envanter'de her bir sokak mobilyasının nasıl farklılaştığını görebiliyoruz.

Oddviz, Envanter'deki işlerin tamamında fotogrametri tekniğini kullanıyor. Bu teknikte modelleme yapılmak istenen objenin farklı açılarından fotoğrafları çekiliyor ve bu fotoğraflarla, bilgisayar yazılımları aracılığıyla, objenin 3 boyutlu fotorealistik modelleri yaratılıyor. Fotoğrafların sayısını ve çekildikleri açıları arttırmak, sonuç modelin detaylarını ve dolayısıyla gerçekliğini artırıyor. Oddviz'in koleksiyonuna kattığı objelerin sayısından ve canlılığından anlayabileceğimiz üzere, Envanter titizlikle yürütülen bir çalışmanın sonucunda ortaya çıkmış, ayrıca Oddviz, belgelediği tüm bu objelerin görsel sonucunu, analog fotoğrafların sonuçlarının baskıdan sonra görülmesi gibi uzun modelleme süreçlerinin sonucunda görüyor. Fotoğrafın tarihsel gelişimine baktığımızda icat edildiği yıllardan itibaren bu teknik üzerine bir araştırma süreci başladığını, optimize edilmiş bir yöntem ve ana akım bir estetik oluşana kadar çok fazla deneme yapıldığını görebiliyoruz. Hatta bu ilk denemeler arasında bugün çağdaş stiller içinde sınıflandıracağımız epey fotoğraf görmek mümkün. Oddviz de bugün, görce yeni bir uygulama yöntemiyle çalışıyor ve bu yöneme dair henüz sınırlı bilgi olduğu için kendilerinin deneme yanılmayla bulduğu çok şey var. Yapım yöntemlerini en elverişli şekilde kullanmak, teknik bilgi gerektiren uzun ve yavaş bir süreç. Tüm bu keşfetme süreci Oddviz için üretimlerini daha heyecanlı kılarken sonuç da izleyici için oldukça etkileyici bir hale geliyor.

Çalışacağı alanları seçerken sokak kültürünün yoğunlaştığı mahallelere yönelen Oddviz, belgeleyeceği objeleri seçerken çeşitliliği önemsiyor ancak işlerinde kent kimliğine katkı sağlayan mobilyalara daha fazla yer veriyor. Sergideki başlıklardan Manhattan'da, New York'un simgelerinden yangın hidrantlarının yoğunlukta olduğunu görüyoruz. New York'taki hidrantların 1900'lerin başında ve 1960'larda tasarlanan iki tipi var. Kentteki bazı hidrantlar gerçekten yüz yaşının üzerindyeen New York yerel yönetimi yeni üretilenlerin de sadece bu tiplerde olması konusunda çok hassas. New York hidrantları, gözde bir kentsel ikon olarak popüler kültür içerisinde sıkça rol alıyor. New York'ta geçen pek çok filmde ya da video klipte mahalle sakinlerinin serinlemek için bu hidrantlardan birini açtığını görmüştüzdür. Sinema tarihinin belki de Brooklyn'i en fazla çağrıştıran yönetmeni Spike Lee'nin 1989 yılı yapımı "Do The Right Thing"de tam olarak böyle bir sahne izliyoruz. Bu sahnede hidrantlar yalnızca bir serinleme aracı değil aynı zamanda siyahı toplum için kültürel bir temsil yeti oluşturuyor ve sahnenin devamında, mizahi bir biçimde, sınıfsal mücadelenin bir silahı haline geliyor. İster bir zaferle ister bir hüsrarla sonuçlansın, çoğunlukla toplumsal hareketlerin mekansallaşmasını sağlayan "sokak", üzerinde yer alan tüm objelerle bu gibi misyonları üstlenme potansiyeli taşıyor.

Berlin, sokağın ifade düzlemi olarak kullanıldığı hatta bunun yaygın bir pazarlama yöntemine dönüştüğü bir şehir. Sokak sanatı kentin tamamına yayılmış durumda, tanımlı alanlarda uygulanan ziyarete açık örnekler varken organik şekilde gelişenler de mevcut. Berlin sokak kültürünün özgür ifadesinin en belirgin şekilde izlenebildiği mahallelerden biri Kreuzberg. Berlin Duvarı sınırında olması sebebiyle uzun yıllar yerel halka cazip görünmeyen, şimdilerde ise kozmopolit ve bohem bir yaşam vaadiyle Berlin'in en gözde muhillerinden biri haline gelen Kreuzberg, İkinci Dünya Savaşı'ndan beri sürekli "yeni gelenler"ın mahallesi olmuş. Oddviz, Kreuzberg işlerinde, mahallede bulunan ve duvarlarında pek çok dilde grafiti ve afiş gördüğümüz apartman girişlerine yer veriyor. Kamusal alanla özel mülkiyetin sınırında, tanımlı zor bir alanda gördüğümüz bu yoğun sokak sanatı, Kreuzberg'in çok kültürlülüğünü etkili şekilde yansıyor. Güzellik ve çirkinlikten bağımsız olarak kolektif bir üretimin ürünü olmasıyla kıymetli bu duvarların, Kreuzberg'de büyük yazılım şirketlerinin ofis açmasıyla başlayan ve ileride artarak devam etmesi beklenen soylulaştırma politikalarıyla yok olması fazlasıyla muhtemel.

Envanter'deki Venedik işlerinde, sokağın, gündelik yaşam ve toplumsal ifade yöntemlerinin bir parçası olması dışında tarihsel bir katmanını da görüyoruz. Manhattan'da yer alan objelerin tarihi 100 yıl kadar geriye giderken sergide yer verilen bir diğer muhit olan Kadıköy'dekilerin çoğu en fazla 20 yıl öncesine dayanıyor, Venedik ise tarihi dokusu, kente yayılmış sokak mobilyalarıyla birlikte, hassas bir korumacılık yaklaşımıyla muhafaza edilen bir ortaçağ şehri. Oddviz'in Venedik işlerinde gördüğümüz kuyu ve çeşmelerde, diğer mahallelerdeki sokak mobilyalarına kıyasla daha az insan müdahalesi var. Bu durum Kreuzberg başta olmak üzere diğer şehirler bir kontrast oluşturuyor. Kültürel mirasının büyük bir kısmını zanaatın oluşturduğu Venedik'te gördüğümüz kuyu ve çeşmelerin çoğu taş işçiliği. Arkeoloji müzelerinde sergilenmesine alıştığımız objeler kadar tarihsel değer taşıyan bu mobilyalar kent sakinleri tarafından aktif bir biçimde kullanılıyor. Oddviz, Envanter'de izlediğimiz Venedik işlerinde sıklıkla su taşkınlarının yaşandığı adanın suyla ilişkisine de gönderme yapıyor.

Birçok metropolde sokak mobilyalarının kent kimliği yaratmadaki güçlü rolü yerel yönetimlerce iyi şekilde değerlendiriliyor. Kadıköy Belediyesi'nin de bu konu üzerine çabasını Bahariye Caddesi'nin iki yanında uzanan top güllesine benzer kaldırım babalarını, Gezi göndermesiyle, farklı renklere boyayıp "bonibon" ismini vermesinde görüyoruz. Yakın zamanda Belediye tarafından tekrar boyanan ve tamir edilen bonibonların eski hâlini Oddviz'in Kadıköy işlerinde görmek mümkün. Sergide yer alan diğer başlıklarla karşılaşıldığında bir karmaşa içinde gördüğümüz Kadıköy sokak mobilyaları arasından rahatlıkla seçilen bonibonların her biri, üzerlerindeki insan müdahaleleri ve diğer çevre koşullarının yarattığı patinayla, plastik değeri yüksek birer objeye dönüşmüş. Kadıköy Belediyesi'nin bonibonlar konusundaki kararı tartışmaya açık olsa da Oddviz'in Envanter'deki işlerinin belgesel niteliği tam da burada belirginleşiyor. Sergide gördüğümüz tüm işlerde yer alan objeler gerçek boyutlarına sadık olarak ölçeklendirilmiş. Aslında bir belgesel yapım sürecine benzer şekilde Oddviz, önce bir sokak araştırması yapıp nitelikli verileri ayıklıyor, sonra onları titizlikle kayıt altına alıyor, sonra da bu kayıtları bir araya getirirken bulunduğu mahalleye dair bütüncül bir anlam üretiyor. Oddviz, sergideki işlerin üretimi sırasında adı geçen tüm mahallelerde bir süre bulunup vakit geçirmiş. İşler için gerekli çekimlerin yapılması dışında şehrin karakterine dair yürüttükleri araştırmalar ve biriktirdikleri bulgular mevcut. Yaratışları sanal yerleştirmeler de her bir mahallenin karakterine dair göndermeler içeriyor. Tek başlarına dahi güçlü birer imgeye sahip sokak mobilyalarının bir arada görmek birbiriyle etkileşimlerini de izlemeyi mümkün kılıyor. Oddviz bu bir aradılığı

bütüncül kompozisyonlarla hatta bazı işlerde neredeyse bir örüntü yaratarak sergilemeyi tercih ediyor. Sergideki animasyonlar, Oddviz'in yarattığı sanal yerleştirmeleri, değişken görüş açısıyla, farklı ışık düzeylerinde ve çeşitli mesafelerden izlememizi sağlıyor. Ayrıca gün ışığı simülasyonunun yarattığı etki bize bu objeleri farklı ışık düzeylerinde görme olanağı veriyor. Bu görsellik, objelerin sokaktaki görünüş biçimine referans verirken aynı zamanda 3 boyut algısının daha da belirginleşmesini sağlıyor.

Envanter'de izleyiciye, işlerle farklı etkileşimler kurma imkânı sağlayan bir diğer medya sanal gerçeklik. Sanal gerçeklik, izleyici deneyimini gerçekçi ve interaktif bir ortama taşıdığı için fazlasıyla etkileyici ve Oddviz için de cazip bir alan. Bu deneyim teknik olarak her izleyicinin tecrübesi içinde yeni baştan üretiliyor. Kendini varyasyonlarıyla beraber tekrar tekrar yaratan bu medya, her bir sahne için yeni bir dosya işliyor. Deneyimciyi bu yeniden yapım sürecine dâhil eden sanal gerçeklik, aynı zamanda Oddviz tarafından kurgulanan mekânlar içinde objelerle fiziksel bir ilişki kurmamızı sağlıyor. Objelerin boyutları ve kendi boyutumuz arasında, fiziki açıdan yapılması mümkün olmayan ölçeksel değişiklikler bize farklı bakış açıları sunuyor. Sanal gerçeklik ortamında yaratılan bu mimariyi kendi hareket özgürlüğümüz içerisinde oluşturduğumuz sonsuz sayıda perspektifle deneyimlemek mümkün. Oddviz, her birimizin sokak tecrübesi içerisinde yer alan bileşenleri yeniden yapılandırarak ürettiği sanal yerleştirmeler bize bu bileşenleri yeni bir bağlam içerisinde karşılaştıra imkânı tanıyor; bunu yaparken de kaygısını yalın ve berrak bir şekilde ifade edebiliyor.

INVENTORY

As in every era, artists are exploring new ways of production; in recent years a large portion of these explorations are driven by technology. New mediums that present artists and viewers with different options also enable art to be more fluid. It requires a great deal of technical knowledge to use technology as a way of production, also, it is extremely difficult for the viewers to fully understand the process of production. Often times this difficulty is presented as a mysterious work of art and it can be ambiguous. If we look at the works of Oddviz at their solo exhibition "Inventory", we can see that they use technology in a consistent manner to portray their compositional thoughts, throughout the documentations of street furniture they collected from Kadıköy, Manhattan, Kreuzberg and Venice in forms of animation, virtual reality and photogrammetric virtual installations on print.

The street furniture we find in the works of Oddviz are objects we often see on the streets but don't really pay attention to. They create narratives from these objects by combining various versions. Most of these objects come from mass production lines however, in "Inventory" we can see how they all differ individually. Oddviz uses photogrammetry for all the works in "Inventory". With this technique the object is photographed from different angles and with the help of computer softwares photorealistic models are created. The number of photos taken increase the detail and reality of the end product. Like analogue photography the works of Oddviz can only be fully grasped when the modelling is finalized. Since the beginning of photography new ways to optimize and experiment has been sought. It is possible to see many examples of abstract formed works from those early years that can be mistaken as contemporary photography. Similarly,

Oddviz is also working with a fairly new technique which also makes it possible for the collective to create works with trial and error method. This period of exploration further excites the process of production both for the artist as well as the viewers.

When choosing what to work with, Oddviz chooses areas where there is intense street culture. Choosing the specific object is dependent on diversity and they tend to choose street objects that reflect the characteristics of the city. In one of the four neighbourhoods, Manhattan, we see that fire hydrants are of majority. There are two different versions of fire hydrants in New York, the first was designed in 1900's the second was redesigned in 1960's. The local authorities are extremely meticulous about keeping a standard design for the fire hydrants. The fire hydrants of New York have an iconic and re-occurring role in pop culture. In movies set in New York we have witnessed neighbourhood residents turn on the hydrants to cool off in the hot summer days of New York. Movie history's iconic Brooklyn lover Spike Lee's 1989 movie "Do the Right Thing" homes a scene exactly like this. The streets are also very important in a sociological manner with their image as the epitome of change.

Berlin is a city where the street is used as a plane of expression very widely. In Berlin, Kreuzberg is a neighbourhood where the freedom of expression on the streets is seen very commonly. This neighbourhood was dismissed for many years because of its close distance to the Berlin Wall. After the Second World War it housed all the "new comers". For their work Kreuzberg, Oddviz chose to document building entrances that are covered with tags, posters and other writings.

Another city chosen by the collective for the series Inventory is Venice, the historical layer of the importance of streets in the city. When objects in Manhattan have a history going back 100 years, and objects in Kadıköy going back 20 years, in Venice it is possible to experience street objects from the middle ages. In the wells and fountains of Venice, less human interference can be seen in comparison to other works. Most of the wells and fountains in the city are remnants of a great cultural heritage created by craftsman and artisans. The animation work of Venice references the sinking of Venice and the relationship the island has with water.

Many local authorities in the West pay extra attention to maintaining street furniture to create an identity for the city. An example of this can be seen in Kadıköy, Bahariye Street's street furniture designs. Municipality of Kadıköy takes care of these ballards by painting them in different colours and naming them. Recently, the municipality re-painted the bollards and it is possible to see the old versions of these objects from the works of Oddviz. This concept of capturing change conveys the documentary feature of Oddviz's works. All of the works in the exhibition are scaled according to their real-life size. During the production phase of the works Oddviz spent a great amount of time in each of the neighbourhoods. Apart from the photo shoots, they gathered a large sum of information about the characteristics of each city. These street furnitures that are powerful on their own, further grow in depth once they're combined with others. Oddviz prefers to portray these wholesome compositions by creating patterns. These patterns reflect the reference of these street furniture while highlighting spatial understanding.

Kadıköy I, 2018
Fotogrametrik sanal yerleştirme | Photogrammetric virtual installation
Diasec print | Diasec baskı 150 x 266 cm / Ed. 5 + 1 ap | 84 x 150 cm / Ed. 5 + 1 ap

Kadıköy II, 2018
Fotogrametrik sanal yerleştirme | Photogrammetric virtual installation
Sanatsal baskı | Fine art print 90 x 150 cm / Ed. 5 + 1 ap

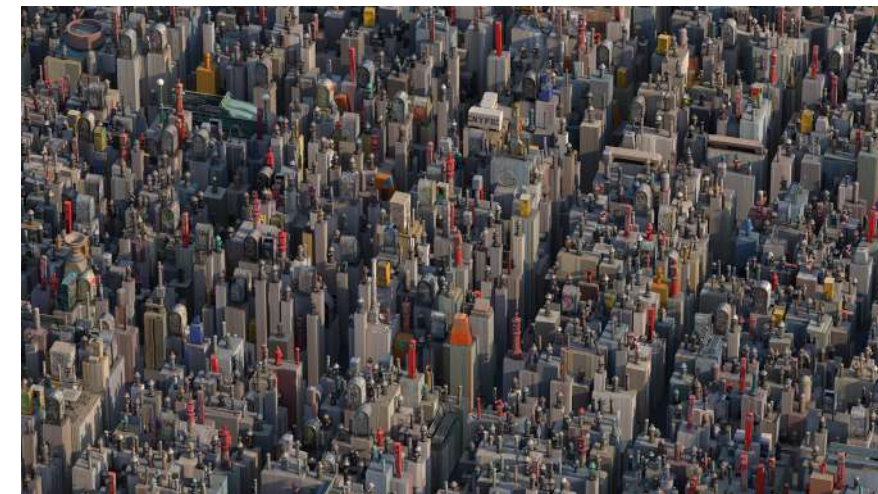
Kreuzberg II, 2018
Fotogrametrik sanal yerleştirme | Photogrammetric virtual installation
Diasec print | Diasec baskı 150 x 266 cm / Ed. 5 + 1 ap
Sanatsal baskı | Fine art print 100 x 150 cm / Ed. 5 + 1 ap

Manhattan II, 2018
Fotogrametrik sanal yerleştirme | Photogrammetric virtual installation
Diasec print | Diasec baskı 106 x 250 cm / Ed. 5 + 1 ap

Kreuzberg I, 2018
Fotogrametrik sanal yerleştirme | Photogrammetric virtual installation
Diasec print | Diasec baskı 150 x 266 cm / Ed. 5 + 1 ap | 84 x 150 cm / Ed. 5 + 1 ap

Manhattan I, 2018
Fotogrametrik sanal yerleştirme | Photogrammetric virtual installation
Diasec print | Diasec baskı 150 x 266 cm / Ed. 5 + 1 ap | 84 x 150 cm / Ed. 5 + 1 ap

Venedik I, 2018
Fotogrametrik sanal yerleştirme | Photogrammetric virtual installation
Diasec print | Diasec baskı 150 x 266 cm / Ed. 5 + 1 ap | 84 x 150 cm / Ed. 5 + 1 ap

Venedik II, 2018
Fotogrametrik sanal yerleştirme
Photogrammetric virtual installation
Sanatsal baskı | Fine art print
80 x 175 cm / Ed. 5 + 1 ap